

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

2. De adultera. Ioan. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

usquam moriatur filius meus, dicit Iesus.
 Vade filius tuus vivit. Credidit homo ser-
 moni, quem dixit ei Iesus. Quanti meriti
 apud Deum magna fides! quam me-
 rito id expendens D. Bernardus excla-
 mat: *Magna fides magna meretur.* &
quatenus in bonis Domini pedem fiducia
porrexeris, eatenus possidebis. Alludens
 ad illud Deuteronomij: *quemcumque*
locum calcaverit pes vester, vester erit.
 Zelus proficiendi in fide, & filiali fi-
 ducia.

II.

De Adultera. Ioan. 8.

I. **P**harisei & Scriba mulierem in adu-
 terio deprehensam adduxerunt ad Ie-
 sum in templum, & interrogantes & tenta-
 tes eum: *Magister, in lege Moyses manda-
 vit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo, qui
 dicis? Iesus autem inclinans se deorsum,
 digito scribebat in terra.* Tanta erat mi-
 sericordia pijsissimi Salvatoris erga pec-
 catores, ut inde aduersarij captarent
 occasionem eum accusandi, arbitran-
 tes illum legem violaturum, ut adul-
 teram seruaret indemnem. At diuina
 eius sapientia modum inuenit, qua &
 miseram illam iam resipiscentem & me-
 ritibus lapidare volentium liberaret, &
 legem

legem inuiolatam seruaret, vti & ab æterno rationem inuenit redimendi hominum lapsum ex summa quidem misericordia, inuiolata nihilominus infinita Dei Iustitia, quem ad spem veniæ, ad amorem & zelum similis erga proximum misericordiæ non accēdat tanta Saluatoris clementia! Fiducia, amor, compassio erga peccatores.

II. *Cum autem perseverarent interrogantes eum, erexit se & dixit: qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat. Et iterum se inclinans scribebat in terra. Audientes autem vnus post vnum exibant, incipientes à senioribus, & remansit solus Iesus, & mulier in medio stans.* Mira prudentia, is, qui apprehendit sapientes in astutia sua, & consilia prauorum dissipat, malignam caliditatem calumniantium eludit, & simul periclitantis mulieris indemnitati consulit, dum digito peccata accusatorum, vt credibile est, in terra describit, sicque illos propriorū scelerū intuitu confusos ab accusatione desistere cogit. Quam stultè multi cum his Phariseis fœditate suorū flagitiorum inspecta, metuentes confundi, à Christo recedunt, dum Sacerdoti ea confiteri nolunt, sicque eternam con-

fusionem incurrunt! Quam sapientes alij diuinæ gratiæ radijs illustrati agnita peccata sua, quantumuis enormia, temporali confusione contempta, Christi vicario detegunt, sicque æternam confusionem euadunt. Profunda sui cognitio & humiliatio, sincera confessio, & sui manifestatio.

III. *Erigens autem se Iesus, dixit illi: Mulier, ubi sunt qui te accusabant? Nemo te condemnavit? que dixit: nemo Domine. Dixit autem Iesus: Nec ego te condemnavo: vade & iam amplius noli peccare.* Quam inæstimabilis illa charitas Christi tam benignè hanc peccatricem non solum è lapidantium manibus, sed etiam è diaboli faucibus eruentis, & accusatores eius confundentis, & ad penitentiam inuitantis! Quanto maior charitate Danielis innocentem Susannam ab eodem lapidationis periculo liberantis, & iniquos senes eam falsò accusantes condēnantis! Toties eandem tibi exhibet, quoties lapsam in gratiam recipit. Quo illa humilitatis, gratitudinis, contritionis, amoris, gaudij affectu, tam benignam Salvatoris sententiam exceperit! An non ergo par esset eosdem te quoque affectus elicere medullitus toties conari quoties

quoties intrus audis : *Vade & iam amplius noli peccare?* Frequentatio actuum humilitatis, gratitudinis, contritionis, amoris.

De cæco nato à Christo illuminato.

III.

Ioan. 9.

I. **P**Rateriens Iesus vidit hominem cæcū à natiuitate, & interrogauerunt eum discipuli eius: Rabbi, quis peccauit, hic, aut parentes eius, ut cæcus nasceretur? Respondit Iesus: neque hic peccauit, neque parentes eius: sed ut manifestentur opera Dei in illo. Tanta est Dei in electos suos benignitas, ut non solum varias ærumnas afflictionesque, uti in æternitate decreuit, sic in tempore illis immittat, aut euenire permittat, ad eorum peccata, commissa castiganda & expianda, & in futurum cauenda; sed etiam ad ampliora meritorū gratiæ & gloriæ lucra acquirenda, atque ad illustriora quædam diuinæ potentia, sapientiæ, & bonitatis opera, in ijs mūdo clariùs manifestāda. Pater id in hoc cæco, pater & in genere humano, per lapsum Adæ excæcato, quod oculis misericordiæ ab æterno respexit, & sic restau-

restau-